2013-03-23

Het gereflecteerde leven – deel 1

Dag allemaal,
Allereerst iets ter verduidelijking. Vorige week vertelde ik hoe Barb en ik moesten kiezen naar welk restaurant we wilden gaan, een Mexicaans of een Italiaans restaurant, en ik noemde hoe ik wist wat zij dacht. Toen veranderde ik van onderwerp, aangeduid door een vetgedrukte regel, en een nieuwe paragraaf, maar ik begon die paragraaf met 'Zij,' en bedoelde de vrouw in het aanbiddingsteam die een profetie uitsprak vanuit haar eigen hart.

Omdat ik de zin met 'Zij' begon, en sommige lezers de vetgedrukte regel en de nieuwe paragraaf niet opmerkten, dachten zij dat ik het nog steeds over Barb had –niet dus. Toen ik las wat ik geschreven had, nadat de Weekly Thoughts verstuurd was, vond ik dat ik daar iets over moest noemen, voor het geval dat.

Het gereflecteerde leven
In Genesis 32 zien we dat Esau Jacob ontmoet, meer dan 20 jaar nadat Jacob Esau misleid had en hem zijn eerstgeboorte recht had ontnomen. Jacob is doodsbang voor zijn broer en als hij verneemt dat Esau met 400 man komt, is hij er zeker van dat hij en zijn gezin verdoemd zijn. Vers 7 zegt dat Jacob 'zeer bevreesd was en bang te moede'.

Maar tegelijkertijd heeft Jacob beloften van God die hem vertelden de reis te maken dat (hij dacht toevallig) leidde tot de ontmoeting met zijn broer. In de verzen 9 tot 12 vertelt hij de Heer wat Hij beloofd had: "U heeft tot mij gezegd 'keer terug naar uw land en naar uw maagschap, en Ik zal u weldoen'…Gij toch hebt gezegd 'Ik zal u zeker weldoen en uw nageslacht maken als het zand der zee, dat wegens de menigte niet geteld kan worden.'

Worstelen met God
Jacob zat in een worstelwedstrijd tussen zijn gedachten en de beloften van God. God was degene die gezegd had dat hij terug moest gaan naar zijn eigen land, maar Hij had voor het gemak het feit weggelaten dat hij Esau zou tegenkomen. Waarom had de Heer hem niets verteld over die 'verrassing' toen Hij hem dat gebod en die belofte gaf?

Dus verdeelt hij zijn bezittingen en kuddes en stuurt ze in kleine groepen voor hem uit, de ene groep na de andere, en met de instructie aan iedere groep om aan Esau te zeggen dat er nog meer volgt. Op deze manier hoopt Jacob de boosheid van Esau geleidelijk te bedaren en hem tevens zijn rijkdom en macht te tonen.

Uiteindelijk, nadat alle anderen voor hem uit gegaan zijn, zegt Jacob tegen zijn 2 vrouwen, 11 zonen en 2 slavinnen dat ze de beek Jabbok over moeten steken, richting Esau. Jacob bleef alleen achter in de woestijn, inwendig worstelend met God.

De bedrieger verandert
Je weet vast nog wel, dat toen Esau geboren werd, Jacob zijn hiel vast hield. Jacob betekent ´grijp de hiel´ en is een Hebreeuws idioom voor ´bedrieger´ - op een gelegenheid wachten om dingen te manipuleren ten gunste van jou; hetgeen precies de manier is hoe hij het eerst geboorterecht en de zegen stal.

Zo ook benaderde hij deze ontmoeting met zijn broer – door kleine groepen voor hem uit te sturen, probeert hij zijn broer te misleiden en indruk op hem maken door zijn macht en rijkdom. De vele kleine groepjes geven een verkeerde uitstraling van zijn rijkdom en macht. En lafheid speelt zeker ook mee, door de minder kostbare zaken eerst te zenden, hij stuurt zelfs zijn vrouw en kinderen voor hem uit!

De beek 'Jabbok,' betekent: 'uitstorten, het stromende,' en als Jacob alles wat hij bezit en zijn hele gezin over de 'uitstorting' stuurt om Esau te ontmoeten, valt de avond en de Heer verschijnt aan hem. Ze beginnen te worstelen in een fysieke uitdrukking van de inwendige worsteling die Jacob doormaakt.

Het kan zijn dat Jacob aanvankelijk niet beseft dat hij worstelt met een verschijning van Christus, vóór zijn menswording, want het verhaal begint met het 'natuurlijke' gezichtspunt, dat een man met hem worstelde en later blijkt dat het de Heer was. Is dat vaak ook niet zo bij ons? We beginnen met interne worstelingen en pas later beseffen we dat het God is die met ons worstelt in onze gedachten en emoties.

Worstelen met God
Jacob en de Heer worstelen tot het breken van de dag, maar Jacob wil echter nog niet opgeven. De Man raakt zijn heupgewricht aan en veroorzaakt een ontwrichting van zijn heupgewricht en nog geeft Jacob niet op, maar wil hij eerst een zegen ontvangen. In 32:28 verandert Christus zijn naam van Jacob naar **Israël**, van bedrieger naar **Prins met God**.

Merk op dat zij de hele nacht geworsteld hadden en pas als de dag aanbreekt is Jacobs naam en karakter verandert – symbolisch voor onze worstelingen met God in onze gedachten en emoties, die lijken plaats te vinden in de donkerste dieptes van ons wezen – en misschien zelfs wel letterlijk in de nacht, maar zeker in de 'donkere' plekken van ons zijn, maar als de dag aanbreekt bemerken we dat we overwonnen hebben en een nieuw hoofdstuk in ons leven beginnen.

De naamsverandering naar Prins met God is omdat 'Gij hebt gestreden met God en mensen en gij hebt overwonnen.'

Israël noemt die plaats 'Pniël', of 'Aangezicht van God', want hij zei: '**ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht** en mijn leven is behouden gebleven.

Nu verder
In Genesis 33:10, als Israël ontdekt heeft dat zijn broer hem vergeven heeft en geen wrok koestert jegens hem, zegt hij als hij Esau ziet: "…omdat ik uw aangezicht gezien heb zoals men het aangezicht Gods ziet, en gij welgevallen aan mij gehad hebt."

In het Hebreeuws, als je het aangezicht van iemand ziet, wil dat zeggen dat je zijn karakter kent. Daarom staat er in Genesis 2:19 dat de Heer de dieren naar Adam bracht om te zien hoe hij ze noemen zou. Om ze van aangezicht tot aangezicht te zien, als ze naar hem toe gebracht werden, was ze goed genoeg te kennen om ze een naam te geven – iemand van aangezicht tot aangezicht zien is het karakter kennen, of het nu om dieren gaat of om een persoon.

Dus toen Jacob, de nieuwe Israel, zei tegen de Man waar hij mee geworsteld had, dat hij het aangezicht van God gezien had, zei hij dat door zijn worsteling met God in die nacht, Hij het karakter van God had leren kennen, Zijn natuur, zoals Hij was. In dat proces werd hij van een Bedrieger een Prins met God. Op die manier leren wij Hem ook het best kennen – door met Hem te worstelen. Denk daar eens over na.

Gezichtstijd
Dat wil zeggen dat toen Jacob/Israel weergaf dat hij het aangezicht van God gezien had, hij tevens zei dat Hij Gods karakter had leren kennen door Zijn gezicht te zien in zijn worsteling. En DAT is waarom hij op unieke wijze de uitspraak deed toen hij Esau zag, dat het zien van zijn aangezicht, was als het zien van 'het aangezicht Gods'.

Omdat Hij Gods aangezicht gezien had, Zijn karakter en natuur, kon hij kijken naar de vergevende en genadevolle Esau en zeggen: 'Ik zie God in jouw gezicht'.

En zo vindt onze transformatie plaats. We zien het aangezicht van God en kennen Zijn natuur en karakter door Zijn tegenwoordigheid in ons, en Hem kennende, kunnen we Hem zien in anderen, we kijken naar Zijn 'gezicht', zo te zeggen, in anderen.

In de film over de 'Titanic', van 1997, zien we 'Old Rose,' die nu ongeveer 100 jaar oud moet zijn. Ze heeft een oude handspiegel in haar hand die in het wrak in de oceaan gevonden was. Ze zegt dit: "Deze was van mij! Hoe buitengewoon! En het ziet er nog net zo uit als de laatste keer dat ik het zag….**de reflectie is alleen wat verandert."**

Toen Jacob met God begon te worstelen, was zijn 'reflectie' dat van een Bedrieger. Maar in dat proces van worstelen en God leren kennen in die donkere nacht van zijn ziel, veranderde zijn natuur, en werd hij nu 'Prins met God'.

Dus willen we gaan kijken naar het proces van wat Jacob in het gezicht van God zag toen hij worstelde, en doordat wat hij zag hij kon zeggen toen hij zijn broer zag: "Ik heb uw aangezicht gezien zoals ik het aangezicht van God zie'.
En we zullen wat heilige koeien BBQ – tot de volgende week!

Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org

2013-03-30

Het gereflecteerde leven – deel 2

Dag allemaal,
Vorige week vertelde ik hoe Jacob de hele nacht met God geworsteld had, en toen zei dat hij het aangezicht van God gezien had, en leefde.

Die nacht van worsteling veranderde zijn natuur, niet vanwege het worstelen op zich, maar doordat hij Gods aangezicht zag toen hij worstelde. Het gevolg was dat de Heer zijn naam veranderde van Bedrieger, naar Prins met God – Israel.

Die spiegel
Genesis is het boek van het begin, en veel van wat daar plaats vind, legt een fundament voor Nieuw Testamentische waarheden neer. Dit proces van worstelen met God, gebeurt vandaag nog steeds in het proces van discipelschap.

Anders dan wat de populaire kerkcultuur leert, leert de Bijbel dat de meeste worstelingen die we hebben, met God is, zoals bij Jacob, en niet met de duivel. Wat ons verandert, is niet het worstelen met innerlijke pijn, noch met demonen die er zijn sinds onze overgrootvader, of met verslavingen en heksen in onze familie geschiedenis.

Mensen worstelen jaren met deze dingen en denken wanneer ze overwonnen zijn, zij de overwinning krijgen. Maar in werkelijkheid is ons worsteling meestal met Christus in ons, de hoop der heerlijkheid, die altijd probeert om ons in Hem te laten groeien, om Zijn leven toe te gaan passen in ons leven, om onze gedachten te vernieuwen zodat ons leven getransformeerd kan worden. Er vindt geen transformatie in ons plaats door het worstelen met demonen.

Al noemt Efeziërs 6 dat we worstelen met demonen, ieder andere brief in het NT is gericht op groeien in Christus. Romeinen 12:2 zegt dat we in ons leven een metamorfose ondergaan als we ons denken vernieuwen (daarover later meer), in 1 Korintiërs 3 zegt Paulus dat we haat en nijd moeten wegdoen, want anders lijkt het wel of we nog niet eens wedergeboren zijn. In plaats daarvan moeten we met kostbaar gesteente bouwen op het fundament van Christus in ons.

In 2 Korintiërs noemt hij dat we alle gedachten als krijgsgevangene moeten brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus. In Galaten 2-4 gaat het over wandelen in de vrucht van de geest, en niet in het vlees, en Christus die in ons gevormd wordt. In Efeziërs 1-3 gaat het over je positie in Christus en om kennis te krijgen van dingen die buiten je verstand zijn. In Filippenzen 1:6 en 3:14 zegt hij dat we Hem moeten toestaan dat goede werk dat Hij in ons begonnen is, voort te zetten, terwijl we vergeten wat achter ons ligt en ons uitstrekken naar de prijs der roeping Gods. In Colossenzen 1:27 gaat het om Christus in u, de hoop der heerlijkheid…..en ga zo maar door, afsluitend met de 7 brieven aan de 7 gemeentes in Openbaring die zeggen af te leggen wat je weerhoudt en te horen wat de Geest tot de gemeente zegt, en dat dan ook gewoon te doen!

Te lang hebben Christenen excuses gezocht en de duivel de schuld gegeven voor wie ze nu zijn, maar als ze zich willen gaan richten op Christus in hen en wat Hij wil doen, kunnen ze stoppen in de achteruitkijk spiegel te kijken en verder gaan met hun leven – en hun leven zal beginnen te veranderen. Je moet niet zeggen: ‘Als ik dit ene nu kan overwinnen, dan kan ik wandelen in wat God heeft’- nee, je begint waar je NU bent in Christus.

God of de duivel?
Wakkert dit worstelen met God demonen aan en oude herinneringen, gewoontes en denkwijzen? Absoluut!

Toen Paulus Jezus ontmoette op de weg naar Damascus, kwam zijn wereld op de kop te staan. Als je leest hoe hij over zichzelf dacht en hoe hij een afkeer van zichzelf had, is dat verbazingwekkend. (ik heb een serie, ‘Ik hou van U Heer, maar ik ben nu niet zo gek van mezelf’, dat spreekt over deze transformatie).

Op een bepaald moment, in 1 Korintiërs 15, zegt Paulus dat hij als een ‘ontijdig geborene’ is. ‘Ontijdig geborene’ is in het Grieks het woord ‘ektroma’ en betekent ‘abortus’, of ‘miskraam’. Hij worstelde met de gedachte dat het beter geweest zou zijn als hij niet geboren was, omdat hij de gemeente vervolgd had, en toch zei God dat hij een roeping en een bediening had.

In datzelfde gedeelte concludeert Paulus ‘Maar door de genade Gods ben ik wat ik ben.’ De worsteling die hij doorstond zover te komen, is de strijd die er is tussen Gods kijk op zijn verleden en toekomst en wat hijzelf dacht over zijn verleden en toekomst. Wakkerde dat demonische activiteit aan, ja, maar zijn groei kwam door de worsteling met wat God zei over hem en dat te accepteren, niet het worstelen met wat de duivel over hem zei.

Zolang we in dit leven zijn, zal satan de aanklager der broeders zijn, zoals Openbaring 12:10 zegt. Maar hij is als een klein kind dat aan de broekspijp van een volwassene trekt, die een conversatie met een andere volwassene heeft – dat kind probeert het gesprek te onderbreken. In plaats van je te richten op de afleiding, leer aan te nemen wat die ander (de Heer) zegt tegen ons en laat de aanklager als dat kleine kind zijn die aandacht vraagt – blijf gericht op de conversatie, want uiteindelijk geeft hij op en zal hij weggaan, of zal zijn stem minder opvallen tot het punt dat je hem bijna niet meer hoort, omdat je ZO in beslag genomen bent door wat God zegt en doet in jou.

Jacob worstelde niet met een demon, hij worstelde met God die zijn natuur wilde veranderen; daarom is de worsteling met God hetgeen iemands natuur verandert (en niet het vechten tegen demonen).

Kijk niet meer naar wat jij denkt dat de duivel doet, maar doe gewoon wat God vraagt – die stille, kleine stem is subtieler en is meestal de keus die moeilijk is voor het vlees en voor wat jij wilt.

Ik herinner mij het visioen waarin Jezus aan mij verscheen, in februari 2001, en waarin Hij zei: “Zie wat ik zie, mensen lopen heen en weer naar deze of die bijeenkomst, op zoek naar het spectaculaire, denkend dat DAT bovennatuurlijk is, terwijl zij het bovennatuurlijke werk in hun midden missen en in hun hart, want het proces van discipelschap IS bovennatuurlijk.”

Daarom gebruiken we www.supernaturalhousechurch.org voor onze website – alles wat we doen is gebaseerd op discipelschap, niet op het spectaculaire – het gaat allemaal over het bovennatuurlijke werk van discipelschap.

Het vlees wil een makkelijke manier om als Christus te worden. Het vlees wil weten wat dit of dat nieuw iets is, om daarmee ons christelijk leven te vullen met afleidingen, en zo misleiden we onszelf en denken dat we volwassen zijn omdat we zoveel leren. Maar de enige manier die de Schrift aangeeft is om het aangezicht van God te zien, worstelen met wat we zien, en in dat proces te veranderen – verander je denken, en wees dan een dader van het Woord.

Hoe zien we het aangezicht van God? Door reflectie, weerspiegeling.
In 2 Korintiërs 3:17-18 spreekt Paulus over de heerlijkheid van God en de weerspiegeling die we zien in een spiegel.

“En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, *veranderen naar hetzelfde beeld* van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is.”

Haal het uit elkaar
Het voorbeeld dat Paulus in dit hoofdstuk gebruikt, is dat van Mozes die de berg afkwam met de 10 geboden (het Woord) op stenen gegrift, waarbij zijn gezicht straalde van de heerlijkheid van God (de Geest), maar bedekt, omdat de verharde kinderen Israëls niet de aanblik van de heerlijkheid van God aankonden.

Er zijn twee elementen: het Woord, en de heerlijkheid (Geest).

Er is een fundamentele regel: Waar je naar kijkt, word je. Zelfs in ongelukken met auto’s, fietsen en bromfietsen – waar jij je op fixeert is waar je dat voertuig raakt. Waar je naar kijkt, word je. Als dit opgaat voor porno, geweld, vloeken en zondige media, komt dat omdat het een namaak van Gods oorspronkelijke bedoeling is: naar Hem kijken zorgt ervoor dat we als Hem worden.

Daarom zei Paulus in Filippenzen 4:8,9 te bedenken wat waar, waardig, rein, beminnelijk is, zodat je gevuld wordt met vrede. Waar je naar kijkt, word je. Wat je leest, word je. Let op de openingen van je ogen en oren, want zij openen mogelijkheden van wat we kunnen worden.

Dat was de waarde van Jacob die Gods aangezicht zag toen hij met Hem worstelde; hij werd als Hem omdat hij naar Hem keek.

Paulus zegt dat we niet zijn als die ongelovige Israëlieten, die een bedekking nodig hadden om hen te beschermen tegen het Woord en de heerlijkheid (Geest), maar wij 'met een aangezicht waarop geen bedekking meer is, weerspiegelen de heerlijkheid des Heren. Als we het Levende Woord zien, die in ons woont, en Zijn heerlijkheid in ons, is het als het kijken in een spiegel.

In 1 Johannes 3:2 zegt het dat als Hij komt, wij Hem gelijk zullen wezen, want we zullen Hem zien gelijk Hij is (in volle heerlijkheid). Dat is waar we naartoe gaan, zelfs in dit leven

In Exodus 34:29 zien we de gebeurtenis waar Paulus het over had. "Toen Mozes van de berg Sinai afdaalde, de twee tafelen der getuigenis waren nu in de hand van Mozes, toen hij van de berg afdaalde – wist hij niet dat de huid van zijn gelaat straalde doordat hij met Hem gesproken had."

Zie je dat we werkelijk getransformeerd worden in onze worsteling met God? We zien Hem in ons en ons in Hem en de heerlijkheid van wat Hij voor ons gedaan heeft, en als wij Zijn heerlijkheid aanschouwen zorgt dat ervoor dat we willen veranderen, willen groeien, ons leven willen zien verandert worden. Dat is een worsteling proces.

Maar dit is het mooie – Mozes wist niet dat hij straalde – en zo is dat ook met ons, want terwijl we worstelen, en naar het Levende Woord in ons kijken, zorgt dat proces ervoor dat we stralen en zelf nauwelijks herkennen wat God aan het doen is, maar anderen zien de verandering.
En daar gaan we volgende week mee verder.
Zegen,
John Fenn / vertaling AHJ
www.cwowi.org

2013-04-06

Het gereflecteerde leven – deel 3

Dag allemaal,
Vorige week vertelde ik hoe 2 Korintiërs 3:18 zegt dat we de heerlijkheid van God in ons zien, alsof we in een spiegel kijken en zien wie we zijn in die heerlijkheid. En als we blijven kijken, veranderen we naar Zijn beeld.

Het vergt een aanpassing voor een religieus getraind denken te zien dat het Woord spreekt dat wij naar de heerlijkheid kijken en onszelf dan zien, want dit wil zeggen dat onze worsteling met Christus is, die ons wil doen groeien van binnen naar buiten. Hij houdt ons het beeld voor van wat Hij gedaan heeft, zodat wij veranderd kunnen worden naar dat beeld.

Religie leert ons te kijken naar ons verleden of huidige zonden, en om ons best te doen die te overwinnen, omdat we dan pas groeien. Fout. We moeten gericht zijn op wat Hij heeft gedaan en hoe we in de Geest kunnen wandelen en demonen en zonde en alle oude dingen vallen vanzelf weg als we van binnen uit groeien in Christus, en vandaar naar buiten, in onze levens.

Een voorbeeld, iemand in de kerk heeft je pijn gedaan, en zij weten dat ze dat gedaan hebben, maar ondanks dat zijn ze er iedere zondag, met een glimlach op hun gezicht, en ze aanbidden God alsof er niets gebeurd is. Jouw tegenpartij is niet 'de geest van niet vergeven' zoals sommigen misschien leren; jouw tegenpartij is vergeven – God – met Hem worstel je.

"O Heer, ik moet ze toch niet echt vergeven, wel? Ze moeten MIJ excuses aanbieden!" Klinkt bekend in de oren, nietwaar? Jouw worsteling is met God, niet met de duivel.

Als de Heer tot jou begint te spreken over het vloeken dat je doet, omdat je gewend was te vloeken als een zeeman, en je op een keer je teen hard stoot en je wilt reageren met een flinke vloek, is jouw worstelen met Christus in jou, die jouw mond wil veranderen, en niet jouw oude natuur. Als dit niet zo zou zijn, zou je niet zeggen: 'Heer, vergeef mij, ik heb het weer verkeerd gedaan' - instinctief herken je dat de strijd, de worsteling, met Hem is.

Gebeden van Paulus
Bedenk eens hoe vleselijk de Efeziërs waren. Ze verbrandden zoveel occulte boeken, in Handelingen 19, dat de economie van de stad ontwricht werd en er een rel daarop volgde. Efeziërs 4 leest als een politieverslag van een zaterdagavond: Dieven, gevechten, seksuele perversie, leugenaars, kwaadaardigheid.

Zou een moderne kerk niet adviseren naar één van de volgende conferenties te gaan: de 'Hoe de generatievloek te overwinnen' conferentie. De 'Innerlijke genezing' conferentie. De 'Hoe vastgeroeste zonden te overwinnen' conferentie, enzovoorts. Zou men niet naar de 'bevrijdingsruimte' gebracht worden?

Maar hoe bad Paulus voor hen? Bestrafte hij de demonen over hen? Moedigde hij ze aan terug te gaan naar hun verleden om erachter te komen hoe iedere zonde in hun leven gekomen is, zodat ze afstand kunnen doen van iedere zonde individueel, en bood hij aan iedere droom van hen uit te leggen voor geestelijke betekenis? Nee!

Wat hij bad
"…opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen uws harten, zodat gij weet, welke hoop Zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht…"|

Dat is staren in die heerlijkheid en onze reflectie zien! Kijk ook eens naar een ander gebed voor deze mensen, in 3:14-19:

"Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemel en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make."

Zodat Christus door uw geloof een woning make, zich zal settelen, huisvesten, Zijn permanent huis maken, in uw harten! Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan, samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is.

En te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Paulus kent hun verleden, maar zijn focus is op Christus die in hen woont en dat zij Hem moeten leren kennen en de heerlijkheid in hen!

Ik heb deze gebeden voor mezelf gebeden, vaak wekelijks en meestal dagelijks, ten minste 25 jaar lang. Iedereen die mij heeft horen onderwijzen, live, of opgenomen, weet dat ik begin met het gebed uit Efeziërs 1:17-18 voor diegenen die horen wat ik breng. Ik ben verteerd van de verbazingwekkende genade en de waarheid van Christus in mij, en ik wil in die heerlijkheid kijken om alles te kunnen zien waarvoor Paulus bad!

Bewust van wie daar woont
Jezus deed in Johannes 8:44 de uitspraak dat, wanneer de duivel spreekt, hij van zijn eigen spreekt (zie Engelse vertaling), dus hij heeft niemand die het met hem eens is. Er zijn er 2 nodig om het eens te zijn over iets, en de duivel is helemaal alleen, leugens fluisterend en insinuaties en halve waarheden, wachtend tot iemand het met hem eens is. Ondertussen hebben wij Christus in ons en Hij probeert ons te laten groeien, zoals de gebeden van Paulus dat aangeven hierboven.

Als iemand het met de duivel eens wordt, opent die instemming een deur in diens leven. Het kan zoiets zijn als een ouder, die in boosheid tegen een klein kind zegt: 'Jij zult nooit wat bereiken in je leven.' Dat is een leugen, maar als het kind dat gelooft, stemmen ze in met de vader der leugens, en die leugen wordt een waarheid voor hen. In hun verdere leven geloven ze dat ze nooit iets zullen bereiken.

Dan wordt men wedergeboren, en Christus is nu in hen, die hen wil laten groeien. Gaan ze het met Hem eens worden en blijven ze kijken in de spiegel van het nieuwe Leven binnenin, of blijven ze de leugen geloven die ze al hun hele leven geloofd hebben?

De Christelijke cultuur zegt hen om gewoon het Woord te lezen, om op het Woord te gaan staan, om naar die school of die conferentie te gaan om het Woord te ontvangen, geweldig onderwijs uit het Woord – en ze schrijven schriften vol notities en hebben geweldige dingen geleerd van fantastische Bijbelleraren, maar ze hebben nog geen baat gevonden. Waarom niet?

Het Nieuwe testament spreekt over het kennen van het Levende Woord binnenin, maar wij hebben de instructies van het Nieuwe testament uit de context gehaald, omdat wij het voordeel hebben een geprinte versie te hebben van 'het Woord.' Dus al die mensen hebben geleerd <u>het geschreven Woord te kennen in plaats van het Levende Woord binnen in hen.</u>

Je kunt beide niet vasthouden
Hoe kan een christen groeien, die in de spiegel kijkt en Christus in hem ziet, maar tegelijkertijd die leugen vast houdt die voor hem zijn hele leven een waarheid geweest is? Antwoord: zo kun je niet groeien. Je zult je ellendig voelen, tweeslachtig, zoals Jacobus 1 zegt, onstabiel en heen en weer geslingerd als een golf die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt.

Een christen moet eerst de leugen 'niet-geloven'. Dit is de worsteling met God. Hij wil dat jij die leugen niet meer gelooft. De spiegel binnenin laat zien wat we in ons hebben en wat we mogen bereiken, een leven van heelheid in Christus, veranderd worden naar Zijn beeld. We moeten de leugen los willen laten, die we al ons hele leven geloofd hebben. We moeten het een leugen gaan noemen, en het achter ons laten, als deel van ons verleden.

Ik kwam tot Christus toen ik 16 jaar oud was en geloofde vele leugens over mijzelf, waar ik mij aan vast hield, deels veroorzaakt doordat mijn vader bij ons gezin weg ging toen ik 11 was. Kinderen geven zichzelf vaak de schuld voor de scheiding van hun ouders, en dat was ook zo bij ons. We zeiden: 'Misschien moeten we weglopen' en 'Het is onze schuld dat hij wegging' in combinatie met de afwijzing die we voelden toen hij ons huis verliet en bij een andere vrouw en haar twee kinderen ging wonen, en die kinderen opvoedde als zijn eigen. Waarom hield hij meer van hen dan van ons? Wat hebben wij fout gedaan?

Al die dingen droeg ik met me toen ik tot Christus kwam. Met iedere donderdagavond, zaterdagavond en zondagavond 'gebeds- en lofprijs dienst', zoals we die in de jaren 70 noemden, leerde ik meer over de Heerlijkheid die nu in mijn geest was. Dat Leven argumenteerde met mij, worstelde met mij over wat ik over mijzelf geloofd had.

Religie zou gewild hebben dat ik zou kijken naar de 'geest van afwijzing' en dergelijke, maar in werkelijkheid was Christus in mij aan het groeien, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Zijn leven confronteerde en overwon al spoedig iedere leugen die ik had geloofd. Waarom was het dat ik zo snel vrij werd? Omdat ik de waarheid die ik had geloofd, nu in Gods licht zag, en die nu een leugen bleek te zijn, en eenmaal belicht werd het iets waar ik niets meer mee te maken wilde hebben. Ik liet de ontmaskerde leugen vallen als een hete aardappel en omarmde wat ik in de spiegel zag, de heerlijkheid van God en Christus in mijn geest, rennend zou je kunnen zeggen, naar de Vader en onze Heer.

Zolang ik zowel de leugen als de waarheid wilde vasthouden, voelde ik mij ellendig. Maar ik werd zo in beslag genomen door Christus in mij en alles wat dat inhield, dat het proces van Christus die in mij groeide, niet meer te stoppen was. Deels door de gebeden van Paulus, zoals hierboven, niet als een religieuze oefening, maar omdat ik de waarheid erin zag en dat verlangde ik met heel mijn hart. Dus vandaag de dag bid ik deze gebeden voor mezelf als ze mij te binnen schieten, als ik 'weinig openbaring' heb, of om mijn diepste verlangen om Hem te kennen, nogmaals te uiten!

Ik daag je uit om die gebeden van Paulus, zoals ze hierboven staan, voor jezelf te bidden, en zie wat de Vader voor jou doet – je zult versteld staan van de openbaringen die je gaat ontvangen.

Het levende Woord of het geschreven Woord, en hoe doe ik dat: de leugen niet meer geloven?
Dat is het onderwerp voor de volgende week.
Tot dan,
Zegen
John Fenn / vertaling AHJ
www.cwowi.org

2013-04-13

Het gereflecteerde leven – deel 4

Hallo iedereen,
Wie heeft de broek aan?
Er waren twee vrouwen bij ons in de kerk die beste vriendinnen waren. Als ze apart van elkaar waren, dan waren ze zo lief als lammetjes. Samen waren ze het Demonische Duo. Beide vrouwen hadden in hun huwelijk de broek aan, waardoor ze ook 'de broek aan' wilden hebben als het aankwam op kerkactiviteiten.

Gedurende een bezoeking van de Heer wat te maken had met dit onderwerp, vertelde Hij mij dat dit het geval was. Hij gebruikte hen als een onderwijzend voorbeeld over hoe demonen de kerk binnen

komen. In dit geval legde Hij uit dat beide vrouwen een demon hadden dat binnen was gekomen door verdriet in hun huwelijk. Beide echtgenoten waren ontrouw geweest in hun huwelijk en er was niet goed om gegaan met het verdriet en de pijn dat uit de ontrouw voort was gekomen, en dat had gezorgd voor een open deur. Door de demonische invloed hadden de vrouwen zich ontwikkeld tot de 'sterke' echtgenoot in het huwelijk en waren de echtgenoten, door hun schuldgevoel, op de 'achterbank' gaan zitten en onderdanig geworden.

Door de vriendschap van deze twee vrouwen, kwamen twee dezelfde soort demonen samen, waardoor hun kracht werd vermenigvuldigd. Hij vertelde mij vervolgens dat beide vrouwen lid waren geweest van gemeentes waar de voorganger overspel had gepleegd. De geesten die deze twee vrouwen beïnvloedden probeerden, door de link die er was met het overspel in hun kerk, in iedere gemeente waar ze sindsdien kwamen, 'de broek aan te hebben', zoals dat ook het geval was in hun huwelijk. Omdat het huwelijk van Barb en mij goed is, werden deze geesten in onze kerk gestopt, en dat maakte hen boos.

Hij vertelde mij dat ze de mensen in mijn gemeente veel kwaad zouden berokkenen, de geesten zouden proberen de gemeente te vernietigen, indien ze niet de baas konden zijn. Maar over de vrouwen zei Hij het volgende: "Ze zullen leugens en beschuldigingen spreken over jou en Barb, maar geef er geen aandacht aan, want hun probleem is met Mij, niet met jullie. Ik heb jaren lang geprobeerd hen in Mij te laten groeien, maar keer op keer hebben ze gekozen om babies te blijven. Ze hebben met Mij te maken."

Enige tijd later kwamen deze twee vrouwen naar mij toe om te vragen of ze de vrouwenbediening mochten leiden, in plaats van Barb, maar wij zeiden nee. Vervolgens vroegen ze of ik een echtpaar uit het aanbiddingsteam wilde zetten, om hen vervolgens die positie te geven. Ik zei nee. Daarop belden ze iedereen in de gemeente op om te vertellen over de vrouwenbediening en het aanbiddingsteam, wat een scheiding bracht in de gemeente met als gevolg een splitsing.. De twee vrouwen startten hun eigen kerk, maar wat ik terug hoorde van mensen die er geweest waren, was dat er een verkeerde geest was. Ze probeerden de gaven van de Geest te laten werken, maar het was nep en gemanipuleerd. Hun 'kerk' klapte spoedig in elkaar.

De 10e gemeente of gemeenschap
In onze gemeente was in die tijd ook een stel dat uitreikte naar de migranten burgers. Ze spraken vloeiend Spaans en waren muzikaal begaafd. Ze hielden ervan om naar de buurt te gaan waar de buitenlanders woonden om er te zingen, te vragen of iemand gebed nodig had en om te preken. Ze hielden van de mensen en waren heel gul.

Dit stel was ook gebeld door die twee vrouwen en daardoor beïnvloed. Ze wisten niet of ze nou in de gemeente moesten blijven of weg moesten gaan. Tijdens een ander visioen, deel twee over hoe demonen de kerk binnen komen, vertelde de Heer mij het volgende over dit stel: "Jullie gemeente is de 10e kerk of gemeenschap waar ze in de loop der jaren deel van zijn geweest. Bij elke gemeente hebben ze fouten ontdekt en een reden gevonden om ruzie over te hebben. In plaats van meer volwassen te worden in Mij, gaan ze weg."

"Er is een eind gekomen aan Mijn genade voor hen en dit is hun laatste kans. Als ze ervoor kiezen om uit jouw gemeente te gaan, zullen ze de rest van hun leven dwalen en zullen ze geen plaats (kerk) vinden om zich te vestigen. Ook al zullen ze misschien doorgaan met de bediening waar ze mee bezig zijn, ze weten dat het niet in Mij gedaan wordt, maar vanuit hun vlees. En weet dit: Hun probleem is met Mij, niet met jou. Het maakt niet uit wat hun excuus is, wees dus voorbereid."

Met wie worstel jij?
Met wie waren die mensen nu echt aan het worstelen? Met Jezus en Zijn inspanningen om hen meer volwassen te krijgen, dat is met Wie.

Jezus had ongeveer 3 ½ jaar constant argumenten met de religieuze leiders. Ze hadden het moeilijk met Jezus en met Zijn Woorden. En ook al hield de rijke jongeling veel van zijn bezittingen, het echte probleem wat hij had was met Jezus en Zijn uitnodiging om Hem te volgen. Zijn wij vandaag de dag anders?

"Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd door allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt, maar dan **groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe**, die het hoofd is, Christus."(Efeziërs 4:14-15)

Als tiener groeide ik zo snel, dat mij moeder haast niet snel genoeg passende schoenen voor mij kon kopen. De te kleine schoenen waren het probleem niet, mijn grote voeten waren het probleem. De schoenen zijn als demonen – ze zijn het probleem niet. Ze weerhielden mij niet te groeien. Het probleem was dat ik zo hard groeide en uit de oude schoenen groeide. Christus groeit in ons, het enige was wij hoeven te doen is met Hem mee te werken en vaak de moeilijke keuze te maken om als persoon in Hem te groeien. Dan vallen de oude dingen vanzelf weg, demonen kunnen geen plaats vinden en vertrekken. Oude gewoonten worden vergeten en Nieuw leven neemt over.

Test of bewijs?
In Gen.22:1 staat dat God Abraham op de proef stelde. Hij vertelde Abraham dat hij Isaac moest offeren om te bewijzen wat er in zijn hart was. Het was een dramatische illustratie van ' wat op aarde is ontbonden is ook ontbonden in de hemel'. Vanwege het verbond was het nodig dat Abraham op aarde door middel van het offer, zijn zoon der belofte ontbond, zodat de Vader ook Zijn Zoon der Belofte kon offeren en ontbinden, en Abraham begreep dat.

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken opdat gij moogt herkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. (Rom.12:2)

Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. (2 Cor.13:5)
Ieder moet zijn eigen werk toetsen; dan zal hij slechts voor zichzelf stof tot roem hebben en niet voor een ander. (Gal.6:4)

Toen de Heer aan Abraham en Sarah vertelde dat ze samen een zoon zouden hebben, lachten ze Hem beiden in Zijn gezicht uit. Ze worstelden met de belofte die de Heer aan hun had gegeven en in een humorvolle reactie op hun gelach, gaf Hij hen het gebod om hun zoon Gelach te noemen – want dat is wat Isaac betekent.

On-geloof die leugen
In al mijn jaren met de Heer heb ik opgemerkt dat de mensen die voortdurend hun aandacht op demonen hebben, nooit volwassen in de Heer worden. Als je ze een jaar later tegen komt, zijn ze nog steeds precies hetzelfde. In plaats van hun aandacht te richten op de glorie van God in hen, kijken ze altijd om zich heen en geven een demon de schuld van het feit dat ze niet groeien.

En als je dan daarentegen kijkt naar hen die totaal geconsumeerd zijn met dit Leven In Christus, die het weerspiegelende leven uitleven, die kijken naar dit geweldige wat Hij in ons gedaan heeft, dat ons de mogelijkheid geeft om alles te kunnen doen door Christus die ons kracht geeft –hun levens zijn veranderd, omdat ze geconsumeerd zijn door Hem binnenin – dat zijn de mensen die volwassen worden.

Vandaag hebben we een conferentie
Vandaag de dag houden we van formules; in de Bijbel zochten ze God. Wordt dieper verliefd op de Vader en Jezus, houdt meer van hen dan van de leugen en al spoedig, misschien geleidelijk, on-geloof je de leugen, doordat je Liefde leert kennen. Neem de tijd en doe meer moeite om de Vader en de Heer te kennen, als een levensstijl, niet als een project. Bouw een relatie met de Vader van binnenuit, praat met Hem zo vaak je kunt – vraag: Wat denkt U ervan wat ze net zeiden? En: Waar denkt U over na, Vader? En: Bedankt voor deze mooie morgen, Vader. Of: Goedemorgen Vader, is er iemand waar u wilt dat ik voor bid? En ga zo maar door – neem het initiatief om een gesprek te beginnen.

Jaren lang geleden ben ik over een drempel heen gestapt in mijn strijd met verleidingen. Ik zeg niet dat ik perfect ben. Ik zei dat ik over een drempel ben gestapt. Jaren lang keek ik naar verleidingen op de manier van het 'Woord van Geloof', wat ongeveer zo gaat: “Jezus reactie was het aanhalen van het Woord tegen de Duivel, dus dat is het enige wat je hoeft te doen.”

Ik wou dat het zo makkelijk was, maar het heeft geen nut om het Woord aan te halen, als er achter dat Woord een vlees is dat er nog steeds van houdt om te zondigen.

Ik haatte dat bedroefde gevoel, die schuld, het gevoel van 'daar gaan we weer' nadat ik had gezondigd. Op een dag realiseerde ik mij dat ik meer van mijn gemeenschap met de Heer hield, dan dat ik van de zonde hield. Uit mijn mond kwam: ' Waarom zou ik zondigen en deze geweldige gemeenschap met de Vader breken en mijn geest bedroeven?'

Dat was voor mij het keerpunt – ik had in de spiegel gekeken en zag wat ik kon worden. De Spiegel is natuurlijk altijd hetzelfde geweest, maar onze reflectie verandert van heerlijkheid tot heerlijkheid als we daarin blijven, door de Geest.

Volgende week een nieuwe serie: De Heilige Geest. Tot dan.
John Fenn / vertaling AE
www.cwowi.org